

gunstigelser, som meddeles Kreditforeningen. I 1850, da Kreditforeningsloven blev given første Gang, var det omstridt, om det var rigtigt at tillade, at Umyndiges Midler maatte anbringes i Kreditforeningsobligationer; men man gik ind derpaa, vistnok fordi man vilde støtte en ny og uprøvet Institution her i Landet. Smidletid er det, saavidt jeg kan se, ligesaa sikkert erkjendt fra alle Sider, at det ikke er principrigtigt, at det Offentlige bruger de Umyndiges Midler som en Art Begunstigelse til private Laaneanstalter. Jeg tror, at det er fra alle Sider erkjendt, at det er principstridigt, og det er ligeledes erkjendt, at det heller ikke har nogen praktisk Betydning. Den høitærede Indenrigsminister udtalte ogsaa bestemt i det andet Thing, at denne Begunstigelse ikke havde havt nogen synderlig praktisk Betydning. Der bliver altsaa kun eet Argument tilbage for fremdeles at bevare den, og det er dette, at vi nu engang ere komne ind paa denne Vej; men da det neppe kan antages at være den rette Grundsaetning for Lovgivningsvirksomheden at anse Alt, hvad der nu engang er, som fornuftigt, har Udvalget ment, at vi nu kunde gjøre en Begyndelse med at komme bort fra en Praxis, der ikke kan bifalbes af principielle Grunde, og vi haabe, at den høitærede Minister ikke af denne Grund vil lægge Sagen Hindringer iveien, saameget mindre, som det er os bekjendt, at den nye Forenings Stiftere ikke nære saa overvættets stor Betæntelighed ved denne Ændring, som gaar ud paa, at Tilladelsen med Hensyn til Umyndiges Midler ikke optages blandt Begunstigelserne til den nye Forening. Det er egentlig det eneste Ændringsforslag, som der er Grund til at dvæle særligt ved, fordi det er det eneste, der er omstridt. Naar Udvalget med Hensyn til Amortisationen har foreslaaet, at der skulde gives Foreningen Tilladelse til foruden den sædvanlige med stigende Afdrag at benytte en anden Amortisationsmaade, hvorefter Afdragenes Størrelse skulde være en uforanderlig Procent af Laanenes oprindelige Beløb, har det sin Grund deri, at der med den nuværende Amortisationsmaade er forbunden den Ulempe, at den kan være meget bekvem for Byggespekulanter, for Laantagere, der mere have deres øieblikkelige Larv for Die, end den er bekvem for Laantagere, som, efter at have betalt deres Afdrag i en lang Arrække, ville sælge Eiendommen. Thi naar den aarlige Afdrags- og Rentebyrde er uformindsket, følger det af sig selv, som mange af de Herrer ville vide, at Kjøberen meget sjældent yder Selgeren et fuldt Bederlag for de stete Afdrag. Denne Ændring er altsaa alene i Foreningens Favn, og vi antage, at den ikke vil kunne møde Modstand fra nogen Side. Ganske vist vil den have til Følge, at Amortisationstiden udsiættendes noget længere end foreslaaet her i Loven. Den vil blive en 77 Aar, og efter den i Loven foreslaaede Maade vil den kun blive 63. Men

som vi have bemærket i Betænkningen, vil den længere Amortisationstid blive mere end opveiet derved, at Afdragenes Størrelse vøyer i Begyndelsen, og derved vøyer jo ogsaa Foreningens Soliditet netop paa det Tidspunkt, hvor der mest er Erang dertil. — Endelig har Udvalget tilladt sig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til Garantifonden. Lovforslaget indeholder Intet om en Garantifond, men i det andet Thing blev det for det nedsatte Udvalg oplyst, at, efter at den høitærede Minister havde fremsat Krav paa Tilveiebringelse af en Reservecfond, ialtsald fremsat et bestemt Ønske derom, havde den paatænte Forenings Stiftere sat sig i Forbindelse med en herværende større Bank, og denne Bank havde erklæret sig villig til at gaa ind paa en yderligere Garanti, men paa Billaar, som vare saa byrdefulde, at det andet Things Udvalg med Rette fandt, at det vilde være for Interessenterne at komme fra Dynen og i Salmen, hvis de skulde gaa ind paa at modtage en saadan Garanti. Garantien, som Banken vilde yde, skulde bestaa deri, at Banken garanterede 5 pCt. af den til enhver Tid Kreditforeningen paahvilende Gjæld, dog ikke over 500,000 Kr., og saaledes at Garantien nedsattes med Kreditforeningens egen Reservec- og Administrationsfonds Beholdning og helt bortfalt, saasnart den samlede Sum af Foreningens Udlaan androg 10 Mill. Kr. Til Bederlag herfor skulde der tillægges Banken 1 pCt. af ethvert Kreditforeningslaans Beløb, foruden at Banken forbeholdt sig et Veto ved Bestemmelsen af de enkelte Laans Størrelse og betingede sig, at alle Foreningens Pengeforretninger skulde tilflyde den. Endelig skulde Foreningen være pligtig til paa Bankens Begjæring at standse sin Virksomhed, naar Banken havde været nødsaget til at tilflyde 25,000 Kr. Det synes nu, at det, der opnaas ved en saadan Garanti, egentlig kun vilde være det, at den nye Forening blev stillet i et fast Provisionsforhold til den paagældende Bank; men da det jo neppe kan være det Offentliges Sag at bringe den Slags Forhold tilveie, har man ment, at den høitærede Minister nærmere vilde overveie denne Sag og frasælbe sin oprindelig fremsatte Fordring paa en Garantifond af den omhandlede Bestaafenhed. Hermed skal jeg anbefale Udvalgets Ændringsforslag til det høie Things Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Seel): Som det formodentlig vil være Flertallet i det ærede Thing bekjendt, har jeg under Sagens Behandling i det andet Thing modsat mig et Ændringsforslag af lignende Indhold som det, der er opført her under Nr. 1. Jeg fastholder ganske, hvad jeg der har udtalt med Hensyn til Indflydelsen af et saadant Ændringsforslag paa denne Kreditforening. Jeg tror ikke, den vil være heldig, og jeg kan kun ønske, at man kunde undgaa Ved-